

Malta

Big game!!

Wie heeft die mooie films en foto's niet gezien??? Meestal blijft het bij dromen, maar soms..... In 2006 wonnen Erik Remijn #331 en ondergetekende de nachtkoppelwedstrijd Nacht van 's Gravezande en daar was een vstrip naar Malta aan verbonden, aangeboden door double-MM.

Twee dagen op een boot achter de tonijnen aan! Alsof een droom werkelijkheid wordt! Van 24 september 2007 tot en met 28 september 2007 hadden we geboekt en stonden we klaar voor het avontuur.

Dat had vlak voor tijd nogal wat voeten in aarde, want het hotel waar voor ons geboekt was bestond niet meer en pas de 24 uur voor vertrek was een ander hotel gevonden. Op maandag om 20.30 uur vertrokken we dan toch naar het grote onbekende.

Na 3 uur vliegen landden we op Malta airport en bij de uitgang speurden we rond naar een bekend bordje. Schipper Chris was qua postuur niet de zeebonk die we verwachtten, maar na de kennismaking bleek het een uitermate geschikte en kundige vent.

De eerste tegenvaller volgde direct want dinsdag zou er teveel wind staan om met de boot te gaan vissen, dus moesten we het die dag vanaf de kant doen. Om 09.00 uur zou hij ons van aas komen voorzien en ons naar een goede stek brengen. Met dat vooruitzicht vertrokken we in ons hotel in Mascala om 01.30 naar visdromenland.

Dinsdagmorgen werden we wakker en inderdaad, het weer was niet al te best. Sterker nog, buiten woedde de eerste grote storm van het najaar. Het donderde en bliksemde dat het een lieve lust was en om 09.00 uur kwam een gejaagde Chris ons vertellen dat het aas er nog niet was en dat hij eerst naar de haven moest omdat er diverse boten waren losgeslagen. Vanwege het weer zat vissen er toch niet in, dus de eerste morgen gebruikten we om de haven wat te verkennen.

Twee uur later keerden we doornat terug in het hotel, maar we hadden wel de eerste lokale vissers kunnen gadeslaan. Deze visten met een vaste hengel en brood op snapper, in het Hollands: de bandzeebrasem. Dit waren visjes van een centimeter of 10, die megingen voor de pan. Niet onze ambitie.

Om 12.00 uur stond Chris klaar met the bait: grote garnalen en een bevroren inktvis. Zagers moeten uit Italië komen per boot en die was nog niet gearriveerd. Na uit twee stekken de keuze te hebben gemaakt moesten we eerst brood halen voor de grote breams en harders.

Chris wist een adresje en met een zak brood installeerden we ons om een uur of 13.00 bij de uitgang van de haven. Inmiddels was het weer beter geworden en Chris liet ons zien hoe je de vissen kon lokken.

Al snel hadden ze ons brood gevonden, dus gingen de hengels te water. Met onze traditionele bodemlijnen gooiden we de garnalen en inktvis een eind de haven in en met een kort hengeltje gingen we met brood op de bream.

Door de hoge golfslag was het moeilijk het aas fatsoenlijk aan te bieden en met pijn en moeite vingen we een paar kleine breams. Het ver weg vissen hadden we snel gezien, want de bodem was rijkelijk voorzien van rotsblokken en we hadden niet zoveel lood meegenomen.

Om een uur of 16.00 pakten we toch de van huis meegenomen lange strandhengels maar weer tevoorschijn, want ja, je wilt toch iets.... Nu veranderden we de tactiek naar lange aaslijnen en een strakke hoofdlijn. Mochten we weer vast komen te zitten, dan was de kans wat groter op beperkt materiaalverlies, bijvoorbeeld een gebroken aaslijn.

Het duurde even voor we de taaië inktvis goed konden bevestigen, maar plotseling kwam er een klap op Eriks hengel! Kijk, dat geeft hoop! Helaas gaf de vis het nakijken en omdat er ook geen lijnen meer verloren gingen steeg de motivatie zienderogen. Opnieuw registreerde Eriks hengel een aanbeet. Snel ophalen, het lijkt wel zeewier!

Op de kant moesten we eens goed kijken wat er om de aaslijn gekronkeld zat. Geen paling of botervis en toen kwam de bek in beeld. Een kleine murene! Gaaf!! Op z'n Hollands werd de vis vastgepakt, maar Erik kwam er direct achter dat deze vissen daar niet van gediend zijn. Een ferme beet, een lachende Gilles en Eriks hand onder het bloed!!!

De uren er na vingen we diverse vissen, waaronder mooie breams en een paar "common-fishes". Deze lijken op felgekleurde lipvissen, maar het zijn baarsachtigen. Ook vingen we beiden nog murenes.

Dan plotseling klonk een schreeuw en met donderend geraas stortte een fors balkon in van het huis dat achter onze visstek stond! Het puin maakte een auto total-loss en enkele brokstukken vlogen op enkele meters afstand om de oren de haven in. Verder geen persoonlijke ongelukken, maar een voorbode van een avontuurlijke vakantie?

Inmiddels was het schemer en de vangsten namen af. De laatste vis was een murene van Gilles, een exemplaar van een centimeter of 60. Een ervaring rijker door de gebeurtenis eerder die middag werd de vis keurig stevig achter de kop vastgepakt voor een mooie foto. Deze antibijt-voorzorgsmaatregel bleek echter niet voldoende, want de vis bleek in staat een hoek van 180 graden met alleen zijn kop te maken. Het beest zette zijn tanden in Gilles' hand en begon vervolgens gezellig een rondje te draaien.

Dat resulteerde in een ferme en diepe wond en een lachende Erik. Omdat het slijm in de bek van een murene tenminste irriterend is, hebben wij onze vangst nog dagen mogen herinneren.

De volgende dag meldden we ons om 07.00 uur bij de Baby Christina, een 2,5 ton zware visboot met 240 pk, waar 25 knopen mee kon worden gevaren. "Eerst gaan we naar de visfarm om aasvis te halen" vertelde Chris. "Dat is gemakkelijk", dachten wij gelijk, want dan konden we snel op de grote vis. Tuna (diverse soorten tonijn),

grouper (tandbaars), baracuda en diverse andere vissoorten als snapper hoorden tot de mogelijkheden.

Aangekomen bij de visfarm, diverse netten in zee, bleek de bedoeling toch anders. We moesten namelijk zelf de aasvis vangen, net buiten de visfarm. Op zich is dat niet zo erg tot we doorkregen wat er van ons werd verwacht... Met een snelheid van 2 knopen werden twee spinhengeltjes zonder haken uitgezet om geep te vangen!?!

Nou is dat toch al niet onze favouriete vissoort, maar dan ook nog eens zonder haken??? Twee uur later hadden we toch 7 gepen te pakken, doordat deze zich in het kunstas vastbeten en dan met hun tandjes bleven hangen.

Een stukje verder hadden we de eerste tonijnen al zien springen, we waren klaar voor het echte werk!

Weer een ervaring rijker werd koers gezet naar het rif en werden de sleehengels klaargemaakt. Twee ugly-sticks met beide twee grote haken op 10 meter onderlijn, dan 500-750 gram lood en een geep van een centimeter of 40-50 ging overboord.

Daar gingen we! Elke keer als de diepte veranderde werd er een stukje opgedraaid of lijn gevierd, zolang het aas maar vlak boven de bodem ging.

Dieptes van 10-55 meter wisselden elkaar in hoog tempo af en het wachten was tot de slijp van één van de reels het op een gieren zette.

Om een lang verhaal kort te maken, de wind was inmiddels zo toegenomen dat het schip niet op koers kon blijven, om 16.00 uur waren we zonder vis weer in de haven. Daarbij hadden we ook nog andere stekken aangedaan, maar ook deze gaven geen vis.

De rest van de middag en avond besteedden we aan bij- en voorslapen en genieten van de lokale culinaire schotels. De volgende dag zou de wind draaien en de visrijke stekken zouden zeker binnen bereik komen.

Om 07.00 uur stonden we daarom donderdag weer bij de boot en Chris zag er vrolijk uit. De wind was gunstig en misschien konden we wel op diep water (500 meter) de zwaardvis gaan belagen! Buitengaats bleek de wind zo sterk dat dat er echter niet inzat, maar we zouden 12 kilometer verder, bij het eiland Gozo, zeker vis gaan vangen.

Onderweg zouden we weer geep vangen en dan kwam het allemaal goed. Wat we echter ook probeerden, de geep liet zich niet zien. Maar een stuk verder zagen we meeuwen duiken dus werden de hengels van pluggen voorzien. Snel op de hot-spot

af gevaren en trollen. De meeuwen lieten zich echter niet meer zien. Toch kregen we een forse aanbeet maar de vis beet finaal de lijn af....

Daarop besloten we naar Gozo te varen en daar te trollen. Onderweg kregen we nog een sight-seeing in de historische haven van Valletta, voeren we door de scholen sardienen en na een uurtje waren we bij Gozo aangeland. De pluggen gingen overboord en gaan! Alsof de duvel ermee speelde was de wind echter onverwacht gedraaid en ook nogeens fors in kracht toegenomen.

Het enige dat er op zat was om langs de kust terug te trollen. Dat leverde de eerste 10 kilometer geen aanbeet op en dus nam Chris het risico om in de haven van Valetta, waar je niet met een boot mag vissen, toch te proberen om een baracuda te vangen. Erik koos voor licht kunstaas, maar ook dit mocht geen vis opleveren.

Vanaf Valetta naar onze eigen haven was het nog een kilometertje en zowaar ging halverwege de slip van Gilles aan het gieren! Vast of...????? Chris stopte de boot en inderdaad gaf een bonkende hengel aan dat de aanhouder altijd wint. Na een "spectaculaire" drill kwam de onderlijn boven.

Alle blikken waren gericht op de plug waar een common-fish zich aan had vergrepen. De vis was exact 2 centimeter groter dan de plug!!

's Avonds hebben we tijdens een spectaculair diner met Chris alle viskennis uitgewisseld en naarmate de avond vorderde werden de visverhalen steeds mooier. "Nu de materialen nog!!" De volgend ochtend klonk de wekker om 03.30 en om 09.30 landden we op Schiphol.

Samenvattend hebben we een geweldig goed gevoel over gehouden aan deze vistrip. We hebben pech gehad met de wind, maar de schipper heeft er alles aan gedaan om ons vis te laten vangen. Misschien was hij zelf nog wel het meest teleurgesteld dat er no big one aan boord kwam. Daarbij stond hij de hele vistrip op alle onmogelijke tijdstippen voor ons klaar en voorzag ons in alle natjes en droogjes die we maar nodig hadden. Een trip die we anderen zeker kunnen aanbevelen. Het goede seizoen is echter juni-juli en ja. Dan is het wel erg warm op Malta....!

Gilles #59